UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Effrate monacho. Cap[itulum]. xlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

riſi tautū dominica die de manu ſacerdotis
eucbariſtie ſacrm. Ceteris diebus nihil perci
piebat: ſed opibus manuū inſiſtēs cingula iu
mentoꝝ de palmarū folijs texebat. De quibꝰ
egri tactu ſanabātur. Nam duz quidam clau=
dus a natiuitate: vt aliquo portaref camelo i=
poſitus: dum pedibꝰ cingulū quo iumētuz cin
ctum erat: quodqz vir ſanctus texerat tetigiſ
ſet: cōfeſtim deſcēdens pedibus ſolidis am=
bulauit. ¶ Hic etiā ab angelo diuina repletꝰ
sciētia: multos ſuis ſermonibꝰ edificabat: et
vitia fratruz ac virtutes latētes per ſpirituz
cognoſcebat. hec in vitis patrum.

¶ De sctō Piamone pſbytero. Cap. xli.

PIamon pſ
byter in heremo de
ſcythi floruit. Qui die q̄dā
miſſam celebrās vidit angelū
ſtantē ꝯtra altare: monachos
pſentes in codice ſcribentē:
abſentes ſcriptos ꝯdelētē. Et
dum illi ad cōionē accederēt:
angelus quorūdam ſcribebat
noia: quorūdam dimittebat. Piamon autem
poſt miſſam diſcuſſis illis qui ſcripti nō fue=
rant. Inuenit in ſingulis eoꝝ mortale pecca=
tum. Quibus reuelata narrās: tādiu cum il=
lis fleuit: donec eidē iterū angelus apparuit:
⁊ eos cū ceteris aſcripſit. hec in vitis patrū.

¶ De sancto Beniamin ſene. Cap. xlij.

BEniamin ſenex:
in heremo fuit. lxxx. annorum
qui miraculis clarēs quoſcūqz
egros ad ſe delatos: oleo vnge
bat ⁊ cōtinuo ſanabanf. Ipſe
autē adeo hydropicus effectus eſt: vt per ia=
nuā celle ſue niſi remotis aliquibꝰ tabulis ef=
ferri nō poſſet. Qua paſſione per mēſes. viij.
ante ſuuz obitū laborauit. Dēs autē īfirmos
ad ſe veniētes ſanabat: cunctoſqz rogabat vt
orarent deū pro anima eius de corpore nil cu=
rantes: eo q dum eſſet ſanus nihil ſibi profuiſ
ſet. hec vbi ſupra.

¶ De sancto Coprete preſbytero
⁊ confeſſore. Cap. xliij.

COpres
pſbyter annoꝝ
circiter. lxxx. in
heremo thebai=
dis fuit. Cuius duz gētilis q̄=
dam olera furatus eſſet: ⁊ ea
ad coquēdū cōpoſuiſſet: neqz
coqui poterant: nec calefieri.
Quod ille vidēs ablata ſan=
cto retulit: ⁊ cōuerſus baptiſmum ſuſcepit.
Eadē nocte fratres ſupuenerant ad copretē:
vnde ſanctus duplices honores dn̄o perſoluit
dum olera reſtituta eiſdem appoſuit. Qui dū
fratribus ad ſe venientibus pro edificatione
eorum mirabilia quedā narraret: q̄ vix vnus
ex illis credere poterat: dormitāti ipſi viſus
eſt liber aureis litteris ſcriptus manibus co
pretis: ⁊ vox ſenis venerāda audita eſt fratrē
increpātis: cur fidez auditis non adhiberet.
illeqz euigilās compunctus eſt. ¶ Arena vo
pedibus eius attrita: per agros cōſperſa ter=
re ſterilitatē auferebat. ¶ Hic dum quēdam
manicheū populū ſeducentē diſputās exclu=
dere nō poſſet: fecit ignē accēdi: eo pacto: vt
quiſqz eoꝝ flāmas igreſſus iuſtus exiret: eiꝰ
fides approbata eſſet: ipſeqz pmū ignē ītrās
illeſus exiuit. Dū autē hereticus intrare nol
let a populo in flāmas violenter iniectus eſt.
Dum autē mori ſe videret copretis auxilium
īplorauit. A quo eductꝰ dū pertinaciter cōuerti
nollet: ab eodē eiectꝰ ⁊ dimiſſus abijt confu=
ſus. hec heraclides.

¶ De ſanctis Syro Paulo ⁊
Eſaia confeſ. Cap. xliiij.

SYrus pan=
lus ⁊
eſaias monachi
fuerunt in ſcy=
thi. Qui dum ſi
bi inuicē ad ripam fluminis
occurriſſent vt fratrē quēdaz
anub noie viſitarēt: orationē
faderūt: ne in via impedirentur. Statimqz nauiculaz ſibi
apparētem ſine remo vel remige: iter tridui
vna hora cōtra iſtū fluuij pfecerūt. Cūqz ap=
plicuiſſent: reuelatū eſt eſaie: q vir ad quem
ibant eoꝝ ſecreta cordiū nouerat. Paulo re=
uelatū eſt: pdictū anub poſt triduum eſſe mi=
graturum. Syro autem reuelatum eſt anub
ſibi mane occurſurum. Cum autem illa nocte
in orationibus pernoctaſſent: anub mane ad
eos veniens eorum ſecreta eis patefecit. Cū
quo manentes tribus diebus ab eo edificati
ſunt. Illeqz in eorum manibus expirauit: et
ab eis ſepultus fuit. hec in vitis patrum.

¶ De sancto Effrate monacho. Cap. xlv.

EFfra=
tes monachus
apud anthio=
chiam claruit
tempore valē=
tis arriani imperatoris con=
tra catholicos ſeuiētis. Quē
per plateam ciuitatis anthio
chene ambulantem: vili ba=
bitu contectum: ⁊ longa ſenectute confectum
imperator reſpiciens: interrogauit quis eſ
ſet ⁊ quo iret. Cui ille ſe chriſtianum mona

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

chum ⁊ pro ſuo pergere imperio oraturum reſpondit. Quē imꝑator redarguit: eo ꝙ dn̄i more monachi ſtare deberet. Ille aūt ꝑ ouibus xp̄i liberandis ſe egreſſum dixit. Cubicularius aūt ceſaris ſancto viro mortē comminatus eſt: eo ꝙ principi nimis ſuperbe loqueretur. Et dum inde recedens imperatori balneum pararet: ſubito mente alienatus furibūdus in aquā feruentē ſe iniecit: ⁊ ibi extinctus: multis hereticis ad veritatē fidei catholice redeundi exemplum dereliquit.

De ſancta Sarra abbatiſſa. Cap. xlvi.

Sarra abbatiſſa claruit in ſcythi tpe theodoſij ſenioris: que. xiij. annis a ſpiritu fornicationis impugnata fortiſſime exorabat dominum nō vt pugna recederet: ſ; vt ſibi fortitudo daretur. Cui tandem ſuper lectulū iacenti ſpiritus immundus apparuit: dicēs ſe ab ea victum fuiſſe: illa vō non ſe: ſed chriſtum illum viciſſe reſpondit. Hec ſupra alueu; fluminis lx. annis habitauit: ⁊ nūq̄ inclinata eſt vt flumen aſpiceret: ne forte ex tali viſione delectationem aſſumeret. Hec in vitis patrum.

De ſctā Syncletice abbatiſſa. Cap. xlvij.

Syncletice abbatiſſa vnde fuerit vel vbi in deſerto locū pro ſua habitatione habuerit nuſq̄ reperitur. Putatur tamen ꝙ in deſerto vbi tunc monachi egypti vt plurimū habitare cōſueuerant. Quod autē vite probatiſſime fuerit: ex multis dictis eius ⁊ auctoritatibus: q̄ in vitis patrum in exemplum leguntur: ſatis colligi poteſt.

De ſancta tabita virgine. Cap. xlviij.

Tabita virgo vna fuit ex ſororib' de gentibus i monaſterio illo grandi thebaidis: quod helias abbas perfecit: in quo ⁊ trecentas feminas congregauit: de quo ſupra actu; eſt tertio idus ſeptembris. Hec autem in ipſo cenobio deuotiſſima fuit: ⁊ in tātū humilis: ꝙ ab omnibus deſpiciebatur: ⁊ quaſi inſana reputabatur. coquineq; opera ⁊ alia quoq; vilia officia ei imponebant: que illa fideliter adminiſtrans: nec cu; alijs ad menſa; ſedebat. Cui etiā ſorores multa cōuitia inferebant: illaq; omnia patientia munita tolerabat. Angelus autem domini ſancto piterio abbati in heremo dudum conuerſanti apparuit: eūq; admonuit: vt ad dictam ſororem viſitandā accederet: eo ꝙ ipſa illū meritis excederet. Ille autem veniens: dum ſingulas vidiſſet: nec eam quam querebat cerneret. Interrogat ſorores: an alia ſupereſſet: ille vō vnam inſanam ⁊ amentē ſupereſſe dicunt. Qua adducta ſanctus vir pedibus eius aduolutus ei ac ceteris per angelum reuelata narrauit. Tūc omnes moniales ad pedes tabite procidētes de illatis iniurijs venima poſtulabant. Pro quibus tam ipſa virgo q̄ ſanctus abbas orauerunt. Paucis poſtmodum elapſis diebus virgo ex tali facto inanem gloriam fugiens: cenobium latenter egreſſa ſolitudinem petijt: ⁊ quo fine diem clauſerit adhuc ignoratur. Hec heraclides in paradiſo.

De ſancto phyllorhonio preſbytero. Cap. xlix.

Phyllorhonius preſbyter de regione galatie imperāte iuliano ſeculo renūciauit. A quo ſibi caluicie facta duriſſime verberibus attritus ac dimiſſus eſt: qui mox ad heremū properans ⁊ cum fornicatione ⁊ ingluuine maximam primo habuit pugnam: quam tandem ſumma abſtinentia ⁊ penitentia ſuperauit. Nam per annos. xviij. in quadam cella ſe clauſum ferro onerauit: ⁊ nec panem nec coctum dicto tempore aliquando comedit. Super hec ⁊. xxxij. annis nullo pomorum genere vſus fuit. Deinde poſtq̄ ſpiritualia certamina vicerat: cum ſpiritibus etiam viſibiliter ⁊ corporaliter ꝑ annos. xl. luctam habuit. Preterea metu mortis per annos. vi. intra ſepulchra mortuorum ſe incluſit: vt ſic demonem quem ex mortuorum memoria metuerat ex eorū aſpectu continuo ſuperaret. Ipſe de labore manuum ſuarum. cel. ſolidos elephantioſis preſtitit: ⁊ romam: hieroſolymam: ⁊ alexandriam: ac plura alia loca ſacra peregrinationis gratia pedeſter viſitauit. In morte proteſtatus eſt: ſe nunq̄ ex ſenſibus ſuis a deo fuiſſe ſuperatū. Hec heraclides vbi ſupra.

De ſancto Gadano ſene. Cap. l.

Gadanus ſenex circa iordanem ſemper ſine tecto ſub diuo habitabat. Contra hunc iudei quidā emuli venientes inuidia furibundi ⁊ armati: dū vnus illorū eu; ferire vellet: dextera quam exexerat: ſubito aruit: ⁊ ex eius digitis gladius excidit. Hec vbi ſupra.

De ſancta Siluia virgine. Cap. li.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN